

1937, d) dotazem u státního zastupitelství a u policejního ředitelství v N., že jeden výtisk letáku byl předložen dne 29. září 1937 k cenzuře a nebyl zabaven.

K a). Ježto nalézací soud uvěřil obžalovanému, že dostal letáky teprve večer dne 30. října 1937, bylo zbytečné slyšeti o tom ještě uvedenou svědkyni. K b). Okolnost, že obsah zakázaného letáku byl uveřejněn v tiskopisu, jenž nebyl pro to zabaven, je nerozhodná pro trestnost rozšiřovatele (rozh. čís. 1440 Sb. n. s.). K c). Ježto trestný čin podle § 24 tisk. zák. je dokonán již započítáním rozšiřování (rozh. čís. 1382 vid. sb.), je nerozhodné, že obžalovaný rozdané již letáky žádal zpět. K d). Také z okolnosti, že jeden exemplář tiskopisu byl zaslán bezpečnostnímu úřadu a státnímu zastupitelství a jimi nebyl zabaven, nelze činiti závěry vylučující subjektivní vinu obžalovaného, nehledě ani k tomu, že nebylo tvrzeno, že obžalovaný věděl, že leták byl uvedeným úřadům předložen. Byla proto zmateční stížnost zamítnuta jako neodůvodněná.

Čís. 6161.

K pojmu »vydania« nepravěj verejnej listiny (exekučnej zápisnice) v smysle § 393 tr. zák.

Náležitosti subjektivnej stránky tohoto zločinu.

Aj keď pachateľ konal na základe jednotného úmyslu a jednotného rozhodovania, ide o materiálny súbeh v smysle § 96 tr. zák., vzťahoval-li sa jeho čin na niekoľko samostatných verejných listín.

(Rozh. zo dňa 16. marca 1938, Zm IV 230/37.)

Obžalovaný B. ako výkonný orgán okresného súdu vystavil v troch prípadoch preto, aby právny zástupca vymáhajúcej strany v exekučných veciach mohol účtovať viac intervenčných útrat a aby tiež sám dostal viac za výkon exekúcií, exekučné zápisnice o zabavení v tom smysle, že zabavil rozličný materiál v prítomnosti zástupcu vymáhajúcej strany i strany povinnej, hoci na mieste, kde sa mali exekučné úkony previesť, vpravde vôbec ani nebol, exekúcie nepreviedol a zápisnice napísal len vo svojej kancelárii u súdu. Sú d p r v e j s t o l i c e uznal ho za to vinným trojnásobným zločinom padelania verejnej listiny podľa § 393 tr. zák. O d v o l a c í s ú d v tejto časti rozsudok prvého súdu potvrdil.

N a j v y š š í s ú d zmätočné sťažnosti obžalovaného B. a jeho obhájcu zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Sťažovatelia namietajú, že nie je daná skutková podstata zločinu falšovania verejných listín podľa § 393 tr. z., alebo že nejde o dokonaný trestný čin, lebo k uskutočneniu náležitosti zločinu podľa § 393 tr. z.

je potrebné, aby listina bola skutočne vydaná, obžalovaným B. však zápisnice vydané vraj neboly.

Podľa názoru sťažovateľov falšovaná zápisnica by sa stala obžalovaným iba vtedy »vydanou«, keby ju bol spolu so spismi vydal príslušnému exekučnému oddeleniu za účelom ďalšieho spracovania (t. j. keby bol falšovanú zápisnicu z ruky fakticky vydal), čo sa však v týchto prípadoch nestalo, lebo chcel práve mylne osnované zápisnice opraviť.

Odhládnuv od toho, že nebolo zistené, že obžalovaný B. falošné exekučné zápisnice príslušnému exekučnému oddeleniu nevydal a že by bol chcel ich opraviť, sú zmätočné sťažnosti bezpodstatné.

Trestného činu podľa § 393 tr. z. sa dopustí verejný úradník, ktorý v obore svojej úradnej pôsobnosti v y s t a v í nepravdivú verejnú listinu alebo sfaľšuje pravú verejnú listinu, vzíde-li alebo môže-li vzísť z toho niekomu právna ujma.

Obžalovaný vedome vyhotovil exekučné zápisnice s nepravdivým obsahom, najmä že zabavil určité množstvo dreva povinnej strany, že pri tomto výkone bol prítomný za vymáhajúcu stranu spoluobžalovaný A., že usnesenie o povolení exekúcie doručil do rúk dlžníka a že tento bol pri výkone prítomný, hoci v skladišti povinnej strany žiaden výkon zabavenia obžalovaným prevedený nebol.

Zápisnice boly aj príslušným kolkom opatrené a obžalovaný ich sám aj podpísal na dôkaz svojej zodpovednosti, potvrdzujúc tým nepravdivý obsah exekučných zápisníc. Do týchto zápisníc zástupca povinnej strany v kancelárii okresného súdu aj nahliadol a keď zistil, že obsah pravde nezodpovedá, podal v tomto smere sťažnosť prednostovi okresného súdu, z čoho je zrejmé, že tieto zápisnice boly dané už k dispozícii strán.

Z týchto skutočností však plynie, že obžalovaný, ktorý bol výkonným orgánom okresného súdu, v obore svojej úradnej pôsobnosti vystavil nepravdivé verejné listiny.

Vzhľadom na to, že — ako to vrchný súd správne odôvodnil — z vystavenia týchto nepravdivých exekučných zápisníc mohla vzísť právna ujma povinnej strane, sú tu dané všetky právne znaky dokonaneho zločinu falšovania verejnej listiny podľa § 393 tr. z.

Sťažovatelia namietajú, že mylné je stanovisko napadnutého rozsudku, že ku skutkovej podstate zločinu podľa §§ 393 a 394 tr. z. nie je treba »úmyselného jednania«, hoci podľa ustanovenia § 75 tr. z. sa pokladá za zločin len konanie, ktoré bolo spáchané úmyselne. Táto námietka nie je oprávnená.

Z právnych vývodov vrchného súdu neplynie, že by vrchný súd zaujal to stanovisko, že ku skutkovej podstate zločinu podľa §§ 393 a 394 tr. z. netreba úmyselného konania.

Odvolačí súd, zaoberajúc sa so subjektívnou stránkou trestného činu, správne poukázal na to, že v tomto smere stačí vedomosť pachateľa o tom, že skutočnosť, ktorú zapisuje do verejnej listiny, je ne-

pravdivá a podstatná, a vedomosť, že preto z činu môže nastať pre niekoho právna ujma, a aby sa prez toto vedomie k činu rozhodol, nevyžaduje sa však i priamy úmysel spôsobiť niekomu právnu ujmu.

Zo zistených skutočností odvolací súd správne dovodil, že obžalovaný bol si vedomý toho, že dotyčné skutočnosti, zapísané do exekučných zápisníc, sú nepravdivé a podstatné, a že si bol aj vedomý toho, že zo zapísania týchto nepravdivých skutočností môže vzísť niekomu právna ujma.

P o z n. r e d.: V ďalšej časti dôvodov svojho rozhodnutia, týkajúcej sa obdobných zločinov, spáchaných spoluobžalovaným C., uviedol najvyšší súd:

Nemýlil sa odvolací súd, keď v prípade bodu V/4 obžaloby kvalifikoval trestné činy obžalovaného ako pätnásobný zločin. Keď by obžalovaný v týchto prípadoch aj konal na základe jednotného úmyslu a rozhodovania, preca uskutočnenie tohoto jednotného úmyslu a rozhodovania sa prejavilo vo výsledku vo falšovaní rôznych zápisníc, vzťahujúcich sa v každom prípade na samostatne prevedené a rôzne exekučné výkony, takže — hoci išlo aj v každom z týchto prípadov o podobné porušenie právneho statku —, trestné činy nemožno považovať za pokračovaciu činnosť, ale tvoria materiálny súbeh v smysle § 96 tr. z.

Čís. 6162.

Poměr a rozdíl skutkových podstat § 391 tr. zák. a § 71 tr. zák. přest.

Právní újma s hlediska §§ 391, 405 tr. zák., užil-li pachatel před úřadem nepravého vysvědčení živnostenského společenstva k dosažení dispense od průkazu způsobilosti k provozování živnosti, postihuje jednak stát v jeho právu na rozhodování podle pravých a správných okolností, jednak živnostenské korporace, které mají právní zájem na tom, aby se jejich členy stali jen kvalifikovaní jednotlivci.

(Rozh. ze dne 21. března 1938, Zm IV 52/38.)

N e j v y š š í s o u d, přezkoumaj trestní věc proti A. a spol., obžalovaným pro zločin podle §§ 405 a 391 tr. z., vyhověl zmateční stížnosti veřejného žalobce, uplatněné z důvodu zmatečnosti podle § 385, č. 1 b) tr. ř., rozsudek odvolacího soudu z tohoto důvodu zmatečnosti zrušil co do obžalovaného A. ve výroku o kvalifikaci trestného činu a kvalifikoval tento čin jako zločin podle §§ 405, 391 tr. z., tedy že obžalovaný A. užil nepravé veřejné listiny, jiným zhotovené, znaje tuto její vlastnost.

Z d ů v o d ů:

Proti rozsudku odvolacího soudu uplatnil veřejný žalobce zmateční stížnost z důvodu zmatečnosti podle § 385, č. 1 b) tr. ř.